

meget stærkt advare imod saadanne Beskyldninger. De, der fremsætter disse Udtalelser i Skrift og Tale hernede, har jo ingen Interesse i at fornærme den ene Halvdel af Færingerne; det er jo mig, de vil til Livs — indskrænk Dem saa til at rette Beskyldninger mod mig og overdæng mig saa meget desto kraftigere —, det skal ikke i nogen Henseende blive taget Dem ilde op.

Lad være, siger jeg, med disse Beskyldninger, som af den ene Halvdel af Færingerne føles som ærefornærmende. Thi de virker i høj Grad skadeligt for et godt Forhold mellem det øvrige Danmark og de danske Beboere af Færø Amt, som vi bør gøre alt for at stille os i godt medborgerligt Forhold til. Det bør vi gøre først og fremmest ved, at vi holder op med disse ubegrundede og urimelige Beskyldninger mod dem deroppe. Det er jo den Slags Partipolitik. Vi har ogsaa haft Eksempler derpaa hernede; vi kan huske den Tid, da det kun var Højremænd, det Estrupske provisoriske Højre, som var Danske; ikke alene var enhver Socialdemokrat en ussel og væmmelig Person, men en Venstrebonde ude i Landet var ogsaa en Mand, om hvem man sagde, at han var ikke nogen god dansk Mand, for han var ikke Tilhænger af Estrup og Københavns Befæstning. Det holdt man ikke af hernede, og det kan baade Venstrebonder og Socialdemokrater nok huske den Dag i Dag. Derfor maa enhver ogsaa kunne forstaa, at det færøske Selvstyrepartis Medlemmer holder ikke af, at man hernede beskylder dem for ikke at være Danske. Det krænker dem dobbelt, fordi de bor ude i den danske Stats Periferi, langt borte fra os andre, at man retter saadanne Beskyldninger imod dem. Lad os derfor holde op med det, og lad os saa samles om at hjælpe Færingerne, hvad vi kan, med Forbedringer baade med Hensyn til deres økonomiske og kulturelle Forhold.

Det vil af det, jeg her har udtalt, fremgaa, at Færingerne trænger til Forandringer i deres forældede Skattevæsen, at de trænger til nye Sygehuse, at de trænger til Forbedring af deres Læge- og Jordemoderforhold, at de trænger til Forbedring af deres Havneforhold, som min Kollega Trafikministeren nok kommer ind paa — Forbedring af disse sidstnævnte Forhold vil være til den største Gavn baade for deres Handel og Fiskeri. De trænger til Forbedring af deres Vejvæsen, de trænger i højeste Grad til Forbedring af deres Skolevæsen, de trænger til Forbedring af deres Landbrug. Deres Jordlodder ligger endnu

saaledes spredte rundt omkring i smalle Strimler, som vi kendte det her til Lands, inden vi fik Landsbyerne udflyttet og Jorderne sammenlagt til enkelte Gaardbrug. Nu er der draget Omsorg for, at der kommer Landbrugslærere derop, og der bliver snart anlagt en Landbrugsskole deroppe. Men de trænger til at faa deres Jord udskiftet og sammenlagt til ordentlige Lodder. De trænger til Udnyttelse af den Vandkraft, de har deroppe. I det hele er der overordentlig store Interesser fremme i det offentlige Liv paa Færøerne i denne Tid, og det skal nok vise sig, at den aandslivlige færøske Befolkning, som modigt besejler Havene og ogsaa med Energi driver deres Forretning og Næringsveje, i øvrigt skal forstaa med Energi at højne deres Samfund og bringe det fremad baade i økonomisk og kulturel Henseende. Vi maa her stille os saaledes overfor alle Færingers, uanset hvilket Parti de tilhører, at vi vil hjælpe dem paa alle Maader i saa Henseende. Alle Færingers skal have det Indtryk, at vi hernede vil yde dem al mulig Støtte og Hjælp til Fremgang i deres Forhold.

Jeg skal derefter besvare nogle enkelte spredte Bemærkninger. Et æret Medlem omtalte, at en Dommer havde i en By sammenkaldt de 6 Defensorer, som var der — det maa altsaa være en eller anden af de større Byer —, og havde aftalt med dem, at de behøvede ikke at sidde og gabe hele Dagen oppe i Retten, men naar der var noget, de skulde bruges til, kunde man telefonere til dem. Det ærede Medlem mente, at det maatte være forfærdeligt i Strid med den nye Retsplejeordning. Nej, det behøver det ikke at være; det er en Forretningssag, som, hvis den bliver anvendt rigtigt, kan være udmærket og nyttig; Tidsspilde skal man saa vidt muligt undgaa. Hvis Arrestanten paaberaaber sig, at nu maa han have sin Defensor i Tale, maa der naturligvis telefoneres efter Defensor. Men det kan ikke forlanges, at Defensor skal sidde udenfor Celledøren, saaledes at hver Gang en Arrestant slaar 3 Slag paa Celledøren, rejser Defensor sig op og siger: Her er jeg, ganske til Deres Tjeneste! I den Grad skal Defensor ikke være for Haanden for Arrestanten. Den Forretningssag, som det ærede Medlem paatalte, kan være meget fornuftig og god.

Jeg vil dernæst gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der er fremsatte fra flere Sider angaaende Dyrplagerisager. Jeg maa i den Anledning sige, at Gennemførelsen af Dyreværnsloven kræver